

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

4. Baptismus è porcis præstigiosis homines faciens magnæ conuersionis caussa fuit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

est, hominem, ut hominibus placeat, nolle esse vultu monstrum; & ne Deo dispiceat, non curare animæ sua monstrositatem.

Sicut autem, dum medici morbos curant, morbi vicissim medicos commendant; ita fit in diuinis Sacramentis, dum sanit prodigia, fiunt prodigiosa. Neque ea vis soli est Sacramento pœnitentia. Baptismus quoque ut hoc genere inclaresceret, & morbos fœdos pepulit, & deformitatem. An. 1298. Rex Tartarorum Cassanus, quem Magnū vocant, cum ducentis equitum millibus Syriam finitimasq; regiones occupauit. Facta est tanti victoris potentia omnibus formidanda. Quare Rex Armeniae, quamvis Christianus, eius viribus exterritus, non ausus est filiam suam illi negare, quam in matrimonium poposcerat, quia pulcherrima esse dicebatur. Illa, post aliquod tempus, è viro suo Caffano edidit in lucem partum tantæ deformitatis, ut rex maritus nullo modo illum veluti suum voluerit agnoscere, quod monstrum videretur. Vocab ad consilium primarios: de ipsorum sententia uxorem veluti adulteram, partum veluti ex adulterio susceptum ultimo supplicio adiudicat. Quo fugeret innocens mulier, nisi ad innocentia defensorem Deum? Itaque deplorata sua infelicitate ad preces sacras se contulit, illi questa iniuriā, cui soli cognita erat iustitia causæ. A precibus vbi surrexit, ignara cōsilij, quoē regente duceretur, saltem rogauit, vt si bi priùs quām moriendum esset, liceret sacrī vndis abluere eum, quem peperisset. Annuit rex, deditq; id faciendi potestatem; ea tamen lege & conditione, ut adessent baptismo aliqui fidei spectatae viri, vna cum rege, ne qua fraus intercederet. Mira res: quām primū baptismō tintus est puer, adeò repente venustus formosusq; apparuit, ut rex prodigijs magnitudine permotus, cum plurimis satraparum, qui aderant, plebemq; sibi subiectam post se traxerant, manus non menq; Deo dederit, maximumq; rei Christianæ factum sit incrementum. Quis neget hanc vim baptismō? cūm penetret usque ad animæ labem abluendam, cur non & corporum menda posset, Deo iubente, emendare?

Quod si puer iste non fuit satis monstruosus, alia super-

Hhhhh 3

sunt

III.

Thom. Bez.
tom 1. de
Sign. Eccles.
l. 1. c. 16. ex
Io. Villano.
lib. 8. cap. 35.
Anno 1298.

IV.

Niceph. I. 8.
hist. Eccl.
cap. 25.
Sozom. I. 2.
c. 7. Bozius
t. I. l. 1. c. 16.

sunt & maiora, & quæ, dum baptismi virtutem ostenderunt, magnas Christo animas lucrata suæ. Nam, et si alij aliter hanc historiam referant, sunt tamen etiam qui affirment, Tyridatem Armeniæ regem, imperante Constantino, Christum hac occasione secutum. Postquam enim variè Christianos vexauit, tempore Diocletiani, visus est sibi cum multis suorum in porcum mutari. Agnoscebantur præstigia & spectra, sed nulla erat ars, quæ ab eis regem cum suis liberaret. Solus Gregorius Thaumaturgus eum cum suis asseclis, aquis baptismi præstigiæ figuræ & moribus restituit. Quo signo moti Armeni longè lateq; Christi cultum amplexi sunt. Nicephorus sic rem narrat: *Cum Gregorius ille, qui miraculis edendis clarus fuit, multa à Teritate propter Christum passus, & post multas variasq; malorū species, ad quatuordecim annos, fons & cœnosa & caliginosa inclusus esset, Teritates ipse eius gentis princeps, cum domo sua tota, & cum optimatibus dininæ iræ vindictam est expertus. Ad vitam enim simul & formam porcorum redacti seipso denorabant. Ceterum ex fone illâ extractus D: Gregorius, uno signo omnibus Christum collere persuasit: & suilla forma atq; vita liberatos, institutum nostrum complecti coegerit, delubra eis construxit, sacra arcana & mysticæ crificij celebravit, & nouis miraculis demones ex ea regione exturbauit. Sunt qui Gregorium unâ cum Teritate ad Imperatorem magnum Constantinum venisse tradunt, eumq; tam miranda & inopinata audientem magnopere latatum esse, & Gregorium ipsum totius eius regionis episcopum ordinatum eò mississ. Aethiopem lauare posse aquam illam, quæ è porcis homines fecit, quis dubitet? Hoc nimurum est inter Mundum & Deum discrimen; Circe ex hominibus porcos, Christus è porcis homines fecit, hoc est, è porcis, humanos & homine dignos mores esse iussit. Quare & ipse Teritates tum demum verè esse homo cœpit, cùm monstrum esse desit.*

v.

Quoniam autem supra leprosos quoque, inter monstra numerauimus, quibus nihil est immundius, dicendum nunc est, hoc etiam pacto multos fuisse monstruosos, ut Deus palam faceret, quanta sit baptismi vis ad animam mundandam, si potuit à corpore lepram abstergere. Nam quemadmodum o-

lim